

P.

P — R (r) — съкращение за recit въ музиката за органъ, за Responso-rium при Григориянското пѣние, за Rechte Hand — дѣсна рѣка.

Pa — Ra — се нарича промѣнливото удяне съ двѣтъ прѣчки (на двѣтъ рѣце) върху малкия барабанъ, като се налѣга винаги много на последната нота. P. може да бѣде отъ 2, 3, 4 — до деветъ ноти, и се бележи съ малки ноти:



Раабе, Петеръ — Raabe, Peter — диригентъ и музикаленъ писателъ, род. 27 ноем. 1882 въ Франкфуртъ а/О., възпитаникъ на Берлинското висше училище за музика; театраленъ и концертенъ диригентъ въ разни нѣмски градове, а гостувалъ и въ чужбина, отъ 1924 — професоръ по музика въ Ахенското висше техническо училище. P. е отличенъ познавачъ на Листъ и, като такъвъ, е билъ избранъ за председателъ на комисията за ревизиране на всичките Листови творения. Писалъ много статии върху музиката, и компониралъ пѣсни, клавири нѣща и др.

Рабихъ, Ернстъ — Rabich, Ernst — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 5 май 1856 въ Херда, училъ при фонъ Милде, София Бройманъ и Тюро въ Дрезденъ; учителъ по музика въ семинарията, ръководителъ на „Лидертафелъ“ и на „Дружеството за църковна музика“ въ Гота; компониралъ: „Пролѣтенъ празникъ“ — за алтъ-соло, хоръ и оркестъръ; „Величавата пѣсенъ на работата“ — за мъжки хоръ и оркестъръ, сцени отъ „Месинска невѣста“ и „Преградата на Мартинъ“ — за соли, хоръ и оркестъръ, „Колумбъ“ — за баритонъ, хоръ и оркестъръ; писалъ: „Евангелскиятъ църковно-музикаленъ стилъ“, „Художественото музикално обучение въ висшитъ училища“, „Приносъ къмъ историята на нѣмското концертно дѣло“, „Развитието на операта“ и др. — излъзи като номера въ редактираното отъ него издание „Mus. Magazin“.

Рабо, Анри — Rabaud, Henri — компонистъ, род. 10 октом. 1873 въ Парижъ, ученикъ на Масне; 1894 получава „Римската премия“, отъ 1920 — директоръ на Парижката консерватория. Творби: 2 симфонии, една симфоническа поема, дивертисментъ върху руски пѣсни, и Поеми-вигилии — за оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, 4-ти псаломъ — за соли, хоръ и оркестъръ; ораторията „Йовъ“, оперитѣ: „Дъщерята на Роланъ“, „Първиятъ мечъ“, „Маруфъ“, „Антоний и Клеопатра“ и „Зовътъ на морето“ (1924), пѣсни.

Равазенга, Карло — Ravasenga, Carlo — компонистъ, род. 17 дек. 1891 въ Торина, ученикъ на Навоне (цигулка), Волияци (пиано) и Джовани Краверо (композиция), компониралъ: 1 „Соната“ и 1 „Сюита за голѣмъ оркестъръ“, „Симфонична сюита“ въ 4 части, две сонати за цигулка и пиано, „Драматична соната“ за чело и пиано, „Бурлескно-сентименталенъ контрастъ“, 2 сюити за пиано, и две такива — подъ името „Stagione“, „Живовисни вариации“ за струненъ квартетъ, едно клавирири, два струнни квартета, операта „Една флорентинска трагедия“ (по Уайлдъ), „Соната квази фантазия“ за цигулка и пиано, пѣсни.

Раванело, Оресте — Ravanello, Oreste — органистъ, диригентъ, компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 25 авг. 1871 въ Венеция, ученикъ на Андре Джирарди и Аугустини, органистъ на Св. Марко въ Венеция, капелмайсторъ на Св. Антонио въ Падуа, и преподавателъ по органъ въ лицея Бенедето Марчело, отъ 1914 — директоръ на градския музикаленъ лицей въ Падуа; компониралъ: творби за струненъ оркестъръ, камерна музика, клавирири нѣща, 2 голѣми кантати за соли, хоръ и оркестъръ, 27 меси, много соли за органъ, мотети; издалъ школи за органъ и хармонийумъ, и писалъ: „Ритмътъ на Григориянското пѣние“.

Равель, Морисъ — Ravel, Maurice — най-видниятъ между съвременитѣ французски компонисти, род. 7 мар. 1875 въ Цибуръ (Долни Пиренеи),